

zločinné povahy skutku je mlhavé, a nezbylo proto, než odkázati věc podle § 288 čís. 3 tr. ř. na soud první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozsoudil.

Čís. 3499.

K objektivní skutkové podstatě přestupku podle § 516 tr. zák. není třeba, by veřejné pohoršení skutečně vzešlo, stačí, je-li smilné jednání způsobilé vzbuditi veřejné pohoršení.

Tato způsobilost jest opodstatněna i tam, kde smilný čin byl spáchán třebas neveřejně, avšak v přítomnosti třetích osob.

Subjektivní skutková podstata § 516 tr. zák. předpokládá, že si pachatel byl vědom možnosti, že se o jeho činu doví více osob.

(Rozh. ze dne 28. května 1929, Zm II 365/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného Adolfa K-e do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 1. června 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem zprznění krve podle § 131 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. zák., zavrhl, pokud čelila proti výroku odsuzujícímu stěžovatele pro zločin podle § 131 tr. zák.; naproti tomu jí vyhověl, pokud napadla rozsudek ve výroku odsuzujícím stěžovatele pro přestupek podle § 516 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v této části a podle § 290 tr. ř. též ve výroku odsuzujícím obžalovanou Emilii K-ovou pro přestupek podle § 516 tr. zák., jakož i ve výroku o trestu u obou obžalovaných a ve výrocích s tím souvisejících, a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozsoudil a při výměře trestu přihlížel u obou obžalovaných k nezrušenému výroku, odsuzujícímu je pro zločin podle § 131 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Zmateční stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud napadá rozsudek ve výroku, odsuzujícím stěžovatele pro přestupek podle § 516 tr. zák. K objektivní skutkové podstatě přestupku podle § 516 tr. zák. není sice třeba, jak mylně za to má stížnost, by veřejné pohoršení skutečně vzešlo; stačí, je-li smilné jednání způsobilé, vzbuditi veřejné pohoršení. Tato způsobilost jest opodstatněna i tam, kde smilný čin byl spáchán třebas neveřejně, avšak v přítomnosti třetích osob a kde si pachatel musil býti vědom možnosti, že se o činu doví více osob. Rozsudek zjišťuje toliko, že stěžovatel souložil s vlastní svou dcerou v noci za pološera v přítomnosti dvou cizích osob, z nichž Anna B-ová počínání jich pozorovala, subjektivní stránkou činu se však rozsudek vůbec nevypořádal, neučiniv zjištění v tom směru, že si stěžovatel musil býti vědom možnosti, že se o činu doví více osob. Zjištění toho bylo však v souzeném případě tím více potřebí, ana situace v době činu byla podle udání

svědků taková, že obvinění mohli míti za to, že osoby ve světnici přítomné jsou pohrouženy ve spánek.

Čís. 3500.

Telegrafy (zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924).

»Zařízením« jest nejen i zařízení neúplné a provozu zatím neschopné, nýbrž i pouhá součástka zařízení.

S hlediska § 24 zákona je třeba povolení k přechovávání, nestačí pouhá přihláška (podání žádosti); omyl v tomto směru jest omylem právním (§ 233 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 29. května 1929, Zm I 617/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 11. září 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 24 zákona ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924.

Důvody:

Zmatečná stížnost uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 281 čís. 9 — zřejmě a) — tr. ř. proto, že radiotelefonní zařízení, jež převzal obžalovaný někdy v květnu 1927, bylo naprosto nezpůsobilé, chyběly mu podstatné součástky, takže zvuk vůbec nepřenášelo, následkem čehož je hned druhý den vrátil trafikantce Anně N-ové, od níž je převzal. Výtka tato, že nelze nezpůsobilým a vadným zařízením radiotelefonním spáchat přečin přechovávání takového zařízení, vyvrácena jest správně již nalézacím soudem poukazem na doslov zákona, že žádné radiotelefonní zařízení není dovoleno přechovávat bez povolení; stačí poukázat na stálou praxi nejvyššího soudu, jak se jeví v četných jeho rozhodnutích (na př. čís. 1809, 1834, 2318, 2474, 2814, 2829, 2997 Sb. n. s.), jež nejen neúplné a provozu zatím neschopné zařízení, nýbrž i pouhé součástky zařízení staví pod trestní ochranu zákona před přechováváním bez povolení. Nepochybil proto soud, nevyhověv návrhu obžalovaného na výslech oné trafikantky (§ 281 čís. 4 tr. ř.). I další námitku zmatečnou stížnosti, spadající pod důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., že si obžalovaný podal žádost za koncesi k držení radiotelefonního zařízení a že na základě této žádosti, na jejíž vyřízení marně čekal, zakoupil si později schopné radiotelefonické zařízení, vyvrátil již nalézací soud správným úsudkem, že podle doslovu zákona jest třeba povolení k přechovávání stanice a nestačí pouhá přihláška. Též v tomto směru jest praxe nejvyššího soudu stálá, poukazujíc na př. v rozhodnutí uveřejněném ve Sb. n. s. č. 2928 na doslov (»bez povolení«) a smysl § 24 odst. první zák. čís. 9/1924 Sb. z. a n., z něhož určitě vyplývá, že teprve daným povolením nabývá jednotlivec oprávnění k tomu; by beztrestně předsebral činnosti tam uvedené s radiotelegrafním nebo s radiotelefonním zařízením,